

ѣдемъ, състои отъ зрънца; но виждѣте що е удивително: сѣко таквизи зрънчеце е ейчеце, отъ което трѣба да излѣзе рыбка. За да хвърлятъ икра, скумбріитѣ плаватъ на таквизи голѣмы стада и вѣрватъ тѣй гѣсто, щото на нѣкои мѣста могѣтъ да са грѣбѣтъ съ мѣдници. Предъ стадото на скумбріитѣ плава *водачь*, а подирѣ му пълнитѣ съ икра женскы скумбріи, които са трѣбѣтъ и натискатъ о морската трѣва, о брѣга и другы предметы, за да изстискатъ изъ себе си икрата т. е. ейчицата; тѣзи ейчица залѣпватъ о трѣвата, или о друго нѣщо и скоро изъ тѣхъ излазятъ дребны рыбки. Една скумбрія снася до шестъдесетъ хыляды зрънца икры, т. е. ейчица; но има и таквизи рыбы, които снасятъ до единъ милионъ ейчица. Голѣмо множество отъ тѣзи ейчица погинва отъ зло време и отъ различни рыбы, които са хранятъ съ тѣхъ; погинва и голѣмо множество дребны рыбки, защото почти сичкытѣ рыбы сѣ хыщны: тѣ съ жѣбытѣ си ловятъ червейчета и рыбки и, безъ да ги дѣвчѣтъ гѣлтатъ ги. Тѣй са храни и скумбріята. Любопытно е да са научимъ какъ дыше скумбріята въ водата? Сичкытѣ животны, които познаваме, освѣнь рыбытѣ и насѣкомытѣ дышатъ съ дробъ (джегеръ), който въ нашитѣ гѣрды поема и испуца отъ себе си въздухъ, като ковачкы мѣхъ, когато растѣгатъ и притѣгатъ. Рыбытѣ поематъ въздухъ отъ водата и дышатъ не съ *дробъ* но съ *хрѣлѣ*; водата влазя въ уетата на рыба, а излѣзва чрѣзъ хрѣлѣтѣ ѿ, въ които оставя нуждныя за рыба въздухъ. Ако можѣше, като насъ, рыба да дыше съ дробъ, тогасъ тя можѣше да не умира на сухо; а съ рыба какво са случва? Кога извадятъ скумбріята изъ водата, тогасъ хрѣлѣтѣ ѿ скоро